

Pomalu končí doba adventní, v neděli 24. prosince rozsvítíme čtvrtou svíci a večer s půlnocí přivítáme narozeného Spasitele.

Přinášíme vám v tomto čísle příběhy, svědectví, zamyšlení, pozvánky a informace, věříme, že fajn čtení pro chvílky zastavení a rozjímání.

„Snažím se stavět mosty? Jsem umírněný? Odpouštím? Advent je přípravou na příchod Knížete pokoje. Usilujme o pokoj.“

papež František

Poutní místo Vranov u Brna

Je to jen několik roků zpátky, kdy jsme si zpříjemnili jedno sobotní odpoledne návštěvou poutního místa, které se nachází nedaleko od Brna.

Hned po příjezdu do Vranova u Brna mě ohromila nádhera a vznešenost tohoto mariánského poutního místa. Díky svým přátelům, kteří mě ochotně vzali s sebou jsem mohla obdivovat nádherný barokní kostel Narození Panny Marie vyzdobený freskami J. J. Etgense.

Společně s ostatními poutníky jsme se zúčastnili mše svaté a kázání místního kněze bylo tak poutavé, jako by mluvil přímo ke mně, k mému srdci. Dodnes si ta slova pamatuji a čerpám z nich.

Jako ke každému poutnímu místu i k tomuto se váže mnoho legend o jeho vzniku. Jedna z nich z 13. století vypráví o šlechtici Vilémovi, který ve zdejších hlubokých lesích

zabloudil. Vroucně se modlil k Matce Boží a prosil, aby ho zachránila. Ta jeho prosbu vyslyšela, ukázala mu cestu a uzdravila jeho slepé oči. Z vděčnosti za záchranu a uzdravení dal postavit Vilém v těch místech kostelík. Dnes na místě dřevěného kostelíka stojí barokní kostel Narození Panny Marie vybudovaný v letech 1617-1633 Maxmiliánem Liechtensteinem. Pod kostelem se nachází krypta rodu Lichtenštejnů.

Určitě si při návštěvě kostela prohlédněte i boční kapli, ve které se nachází vranovský betlém, jehož autorem je akademický sochař František Bartoš. Vranovský betlém, ale není jen na koukání, vhodíte minci a jesličky ožijí. Nejen dětem, ale jistě i vám se bude líbit výjev narození Ježíška a kukačka nad betlémem, která děkuje za vhozený peníz. Díky mechanickému pohonu a hudebnímu automatu se před vámi za doprovodu koled rozpohybují figurky. Pak se střídavě rozsvítí jednotlivé scény ze života Ježíše Krista. Hlavním výjevem je narození Ježíše Krista s klaněním pastýřů a Tří králů. Můžeme tu obdivovat i dalších osm scén z Ježíšova života: útěk do Egypta, obětování v chrámě, Ježíšovo dětství v rodině, rozhovor s kněžími v chrámu, scéna „nechte maličkým přijít ke mně“, Ježíšův křest Janem Křtitelem, ukřižování a zmrtvýchvstání. Po skončení všech výjevů se objeví ve skřínce nad betlémem Ježíšek, který žehná všem přítomným. Vranovský betlém je k vidění celý rok, ale v období Vánoc má přece jen to největší kouzlo. Kouzlo radostného očekávání...

Přeji všem, aby Světlo a Naděje z Betléma naplnily naše srdce, a to nejen v období radostného očekávání v adventu a o Vánocích, ale po celý rok.

M.M.L.

Svatá Rodina

Jako každý rok, tak i letos slavíme svátek Svaté Rodiny, aby si manželé uvědomili, že jejich vztah spojený s Bohem může přetrvat každou zkoušku. Dům, kde chlapec Ježíš

prožíval své dětství a mládí, byl naplněný hlubokou vírou a zbožností Panny Marie a sv. Josefa. Josef byl muž spravedlivý, držel se zákona, byl pracovitý a měl Marii rád. Ve snu se mu zjevil anděl Páně, který mu situaci vysvětlil, a tak přijal Josef své poslání. Vyhledal místo, kde se Ježíš narodil. Vychoval ho bez řečí, učil ho řemeslu a spouště věcem. Panna Marie, jako každá maminka ho láskyplně objímala a starala se o jeho pozemské potřeby a spolu s Josefem ho učila modlitbě. To vše dělali pro Ježíše v tichosti, nikdy ho neokřikovali, opatrovali ho a pomáhali mu.

Bůh chce, aby každý člověk přicházel na svět do láskyplného společenství rodiny. Svatá Rodina je pro nás nejlepší příklad lásky, ctnosti a svornosti a vzor pro život všech rodin nejenom katolických.

EM

Čemu a v co věříme?

V dnešní době jsme zahrnuti spoustou informací, které nás různým způsobem zasahují a následně ovlivňují naše počínání. Toho, že lidé na informace reagují různým způsobem je mnohdy záměrně využíváno. Jde o to, kdo a jakým způsobem a za jakým účelem informaci vytváří a předkládá. Špatná informace se šíří velmi rychle a je přirozenou vlastností lidského společenství, které po staletí bylo různými vlivy ohrožováno. Předávání informací, které se nám dnes dostávají, je v dnešní době pomocí různých technických prostředků velmi jednoduché. Nad tím, zda je informace pravdivá, nebo pozměněná, popřípadě vymyšlená se mnohdy ten, kdo tuto informaci předává ani nezamýšlí.

Lidé se obávají o své životní jistoty a pokud se k nim dostane nějaká negativní informace, tak mnozí z nich zaujmají kritické názory a nespokojenost. Je to také tím, že se soustředí na své materiální statky a obávají se, že nastane nedostatek. Jejich život se soustředí na sebe a svůj materiální dostatek.

Záměr lidí o vytvoření spravedlivého a bezpečného světa vedlo k zavádění různých systémů a ideologií, které nikdy nenaplnily původní očekávání. Většinou to byla snaha potlačit svobodu jednotlivce a nahradit víru, která měla být nositelem pokoje, svobody, respektování a naděje. Již v Písmu je uvedeno mnoho svědectví, jak lidé Boha odmítali. Nejen Bohu nedůvěřovali a nerespektovali a chtěli se mu vyrovnat. Odklon od Boha a jeho přikázání však nevedl nikdy k ničemu dobrému.

Slib, který lidstvo dostalo a o kterém se v Bibli dočítáme je velkou nadějí. Je jen na lidech samotných, jak budou tyto jistoty vnímat. Hledání Boha není hledáním materiálních jistot ani nikoho, kdo nám plní naše přání, nebo kdo změní lidské chování. To, co nám Bůh dal je dokonalé. S Bohem nemusíme mít ani obavy z budoucnosti, že to, co bude je proti nám. Je jen na lidech samotných jak s tím, co mají zacházejí a co tím jiným způsobují. Strach a obavy nejsou záměrem Božího díla. Hledejme a šířme především pozitivní informace ze kterých bychom měli všichni užitek.

-Jba-

Sirotkův pomeranč

Jeden starý a zámožný anglický pán vyprávěl: „Jako malý chlapec jsem přišel o rodiče a v devíti letech mě poslali do sirotčince nedaleko Londýna.

Bylo to jako vězení. Museli jsme 14 hodin denně pracovat na zahradě, v kuchyni, ve stájích, na poli.

Každý den. Jenom jeden den se nepracovalo: na Vánoce. To byl také jediný den, kdy každý chlapec dostal dárek: pomeranč. Žádné cukroví, žádné hračky. Navíc dostal pomeranč jenom ten, kdo celý rok nic neprovedl a byl pořád poslušný. Takže jsme po tomhle vánočním pomeranči celý rok toužili.

Vzpomínám si na svůj první rok v sirotčinci. Byl jsem strašně smutný. Ostatní chlapci přicházeli k řediteli a dostávali svůj pomeranč, kdežto já jsem musel být na hanbě v ložnici. Byl to můj trest za to, že jsem jednou v létě chtěl ze sirotčince utéct.

Když skončilo rozdávání, šli si všichni chlapci hrát na dvůr. Já jsem měl být zavřený ložnici celý den. Brečel jsem a styděl se. Přetáhl jsem si pokrývku přes hlavu a schoulil se pod ní.

Po chvíli jsem uslyšel v místnosti nějaké kroky. Nějaká ruka ze mě stáhla pokrývku. Podíval jsem se. Byl to jeden kluk, jmenoval se William. Stál u mé postele, měl v ruce pomeranč a s úsměvem mi ho podával. Nechápal jsem to. Pomeranče jsou přece spočítané, kde by se vzal jeden navíc? Podíval jsem se na Williama a na pomeranč a uvědomil si, že už je oloupaný. Když jsem se podíval pořádně, bylo mi najednou všechno jasné.

Věděl jsem, že musím pomeranč vzít do ruky pořádně, aby se mi nerozsypal. Co se vlastně stalo? Na dvoře se dalo dohromady deset chlapců a rozhodli, že bych měl také

dostat vánoční pomeranč. Každý z nich ze svého pomeranče odloupnul jeden dílek a těch deset dílků hezky složili dohromady, takže z nich byl další, pěkný, kulatý a sladký pomeranč.

Tenhle pomeranč byl nejkrásnějším vánočním dárkem, jaký jsem kdy dostal. Naučil mě, jakou útěchou může být skutečné přátelství.“

Bruno Ferrero, Požehnání pro duši

Předvánoční náměstí

Mladý kněz si vyšel v předvánoční čas v podvečer na rozsvícené náměstí, plné lidí míhajících se mezi stánky. Měl rád tuto dobu, vyhledával řemeslné stánky s různými ručními výrobky, obdivoval zručnost a šikovnost řemeslníků, odvahu a odhodlání své výrobky v zimním čase prodávat. Zároveň vnímal i hovory kolemjdoucích, jak jdou koupit „ježíška“. Pozoroval ty, co přišli nakupovat „pro Ježíška“ a s trpkým úsměvem sledoval, co všechno Ježíšek potřebuje. Pomalu přišel až k velkému, rozsvícenému stromu a zahleděl se na krásný dřevěný Betlém. Obcházel ho dokola, zasnul se, bylo mu hezky.

Vtom ho vyrušil hovor skupinky mladých pánů, žehrajících na práci, na vztahy, všude plno lži, podvodů a falše, závist a nenávisť a nevraživost. „A co teprve ve světě? Války a zabíjení.“ „A kde je Bůh? Proč to dopustí?“ „Bůh není.“ Pohledem vyzvali příchozího kněze, aby se k nim přidal. „Ano máte pravdu, ale ne tak docela,“ řekl, „Bůh není tam, kde by měl být. Není v srdcích lidí.“ A znovu se zahleděl pod rozsvícený strom, kde v jesličkách ležel Ježíšek. Ten, který stále touží po jediném dárku – aby se mohl narodit v našich srdcích.

Jak je ten svět malý?

Bylo jen několik dnů po našem návratu ze Světových dnů mládeže 2023 v Lisabonu, když jsme se sešli na ministrantské schůzce na faře v Brankovicích. Toho dne 11. srpna se stalo to, čemu se říká: „Svět je malý a o náhody není nouze.“ Po začátku našeho setkání nás zaujalo neobvyklé dění před farou u kostela. Objevila se zde 12-ti členná skupina mladých lidí a jak jsme se později dověděli, byli ve věku 16 až 22 let. Překvapilo nás, že se před křížem u kostela modlili. Bylo pro nás přímo detektivní výzvou objasnit o koho se jedná. Nejprve je oslovil farář Miroslav, ale domluvit češtinou ani italštinou se mu nepodařilo. Nakonec jsme vyzkoušeli komunikovat v angličtině, což mělo úspěch.

Po krátkém seznámení jsme zjistili, že se jedná o poutníky z Francie a jejich poutní cíl bylo světoznámé pražské Jezulátko. Také jsme se dověděli, že se vydali na pouť a mají být odkázáni jen na laskavosti lidí, kteří jim poskytnou jídlo a ubytování. Na naší faře nejsou vhodné prostory pro ubytování takové skupiny poutníků, domluvili jsme

se, že jim zajistíme ubytování jinde. Podařilo se nám je ubytovat ve Společenské místnosti v Malínkách. Následně jsme zajistili pro poutníky i večeři, při které nechyběla ani bábovka a slivovice.

V průběhu večera jsme pak diskutovali o rozdílech mezi francouzskou a českou společností. I když byla diskuze převážně zábavná, došlo i na témata docela znepokojivá. Svědectví našich francouzských vrstevníků bylo o tom, že ve Francii dochází k úpadku od tradičních křesťanských hodnot vlivem působení a integrace cizích civilizačních a kulturních zvyklostí (islám). Na druhou stranu si pochvalovali fungující francouzské církevní školství, které se tyto hodnoty do společnosti snaží navracet.

Ráno jsme poutníkům zařídili kontakt na ubytování v Bučovicích, a nakonec jsme je ještě několik kilometrů po cestě doprovázeli.

Toto nečekané setkání bylo pro nás obrovskou zkušeností a doopravdy si Bůh lepší načasování zvolit nemohl než to, že necelé tři dny po našem návratu z mezinárodní křesťanské akce.

Potkáš-li na cestě poutníka potkáš Ježíše.

-MarB-

Světelný průvod

V hlavě jedné maminky z farnosti vznikla myšlenka, že by se měl zviditelnit svátek sv. Martina, a tak v neděli 12. listopadu proběhl v naší farnosti nultý ročník světelného průvodu svatého Martina. Sezváni byli hlavně děti a jejich rodiče, kteří chodí do kostela. Všichni měli za úkol si přinést lucerničky nebo nějaké jiné svítidlo, aby nás bylo ve tmě dobře vidět. Před kostelem, kde byl sraz všech účastníků, byl rozdělaný oheň, od kterého si děti lucerničky odpálily. Pan jáhen nám řekl pár slov o sv. Martinovi a vyrazilo se na obchůzku. Jelikož byli mezi námi i hodně malí účastníci, okruh obchůzky nebyl velký, ale myslím, že si ho všichni užili a budou si na nultý ročník dobře pamatovat.

Na závěr jsme došli dovnitř kostela, kde děti uložili k symbolické výzdobě bílého koníka své vymalované obrázky, které dostaly při zakončení nedělní mše svaté. Dozvěděli se ještě další zajímavosti o svatém Martinovi, a nakonec jsme byli občerstveni horkým čajem a čerstvě napečenými svatomartinskými rohlíčky od jedné šikovné maminky, které se právě zrodila v hlavě myšlenka na tento průvod. Věříme, že příští ročník se k nám připojí i další účastníci všech věkových kategorií a tato akce v naší farnosti získá tradici.

Lenka

Přehled vánočních bohoslužeb

4. neděle adventní (neděle 24. 12.)

- 8:15 Nové Hvězdlice (boh. slova)
- 9:30 Chvalkovice (boh. slova)
- 11:00 Brankovice

Štědrý den (neděle 24. 12.)

- 17:00 Nové Hvězdlice
- 20:00 Chvalkovice
- 22:00 Brankovice

Boží hod vánoční (pondělí 25. 12.)

- 8:15 Nové Hvězdlice
- 9:30 Chvalkovice
- 11:15 Brankovice

Sv. Štěpána (úterý 26. 12.)

- 8:15 Nové Hvězdlice
- 9:30 Nemochovice
- 11:00 Brankovice

Svaté rodiny (neděle 31. 12.)

Obnova církevního manželského slibu

- 8:15 Nové Hvězdlice
- 9:30 Chvalkovice
- 11:00 Brankovice

Matky Boží, Panny Marie (pondělí 1. 1.)

- 8:15 Nové Hvězdlice
- 9:30 Chvalkovice
- 11:00 Brankovice

Zjevení Páně (neděle 7. 1.)

- 8:15 Nové Hvězdlice
- 9:30 Chvalkovice
- 11:00 Brankovice

Vánoční svátost smíření

V neděli 17. 12. 2023 budou v Brankovicích zpovídat 3 kněží ve 14:00 – 14:45. V ostatních farnostech se bude zpovídat před anebo po bohoslužbách nebo také na osobní požádání.

Vánoční koncert

Na svátek sv. Štěpána v úterý 26. 12. 2023 v 16:00 hodin jste všichni srdečně zváni na Vánoční koncert do kostela sv. Mikuláše v Brankovicích. Vystoupí Hlahol a Brankovický sbor.

**BETLÉMSKÉ
SVĚTLO**

Bude k dispozici v sobotu 23. 12. 2023:

- 9:00 fara Brankovice
- 9:30 kostel Nemochovice
- 9:50 kostel Chvalkovice
- 10:15 kostel Nové Hvězdlice
- 10:30 u p. Jana Kopečného Staré Hvězdlice

Bude probíhat ve všech farnostech v sobotu 6. 1. 2024. Případné změny se včas dozvíte.

Farní akce

Farní kavárna – Stejně jako v loňském a letošním roce jsme se setkávali na faře k posezení u kávy a drobných dobrot i příští rok se těšíme na Vaši společnost a nabízíme termíny setkání, vždy ve čtvrtek po mši svaté.

- 11. ledna, 15. února, 14. března, 18. dubna, 16. května, 13. června, 5. září, 3. října, 14. listopadu a 12. prosince

14. – 16. 3. 2024 – Duchovní cvičení na Svatém Hostýně

Na jaře opět plánujeme třídní farní duchovní cvičení. Zájemci, nechtě se během měsíce ledna nahlásí u paní Marcely Bartoškové.

Modlitba za mír

Bože, Ty jsi zdroj dokonalého pokoje. Prosíme Tě za mír pro celý svět, pro všechny národy a pro celé lidstvo. Dej nám sílu překonávat zlo dobrem, odpouštět a šířit pokoj, abychom se směli nazývat Tvými dětmi a svět, aby se proměnil ve Tvé království míru a pokoje. Amen.

Bůh je ti blízko, důvěřuj mu!

Dnes o Vánocích se Bůh přibližuje i tobě, protože mu na tobě záleží. Z jeslí ti říká: „Pokud se cítíš sžírán okolnostmi svého života, pokud tě sžírá vina a nedostatečnost, pokud hladovíš po spravedlnosti, já, Bůh, jsem s tebou. Víím, co prožíváš, zažil jsem to v jeslích i na kříži. Znáím tvé trápení a tvou historii. Narodil jsem se, abych ti řekl, že jsem s tebou a vždycky s tebou budu.“

Vánoce znamenají, že Bůh je ti blízko. Důvěřuj mu!

papež František

Slovo na závěr

Milí čtenáři, přeji Vám požehnané vánoční svátky, abyste je prožili se svými blízkými v radosti a klidu. Do nového roku hodně zdraví, pokoj a mír ve vašich srdcích, v rodinách, na pracovištích a ve vztazích s ostatními lidmi. Věřím, že se v příštím roce potkáme i na některé z duchovních akcí, upřímně se těším na společenství s vámi.

Váš o. Miroslav

FAIN bezplatně vydávají pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Brankovice, Hvězdlice a Chvalkovice. Za obsah článku odpovídá autor. Příspěvky nejsou stylisticky upravovány. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Vychází cca 4krát ročně vlastním nákladem. Změna je vyhrazena.

Římskokatolická farnost Brankovice, Náměstí 109, 683 33 Brankovice

mobil: 734 796 983 | e-mail: brankovice@dieceze.cz | www.farnostbrankovice.cz